

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2083/2019
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Хајрија Јашаревић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 706/18 од 04.12.2018. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 706/18 од 04.12.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 706/18 од 04.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена исправљена пресуда Основног суда у Новом Пазару П 977/16 од 27.07.2017. године, у ставу првом и трећем изреке. Ставом првим изреке првостепене пресуде, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилца по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ, власник са уделом од 29,04% на породичној стамбеној згради и земљишту ближе означеном у том ставу изреке, што су тужени дужни да признају и дозволе тужилци издвајање припадајућег дела деобом и упис стеченог права код РГЗ-СКН ... и са уделом од 1/2 на покретним стварима – покућству, ближе означеном у том ставу изреке, што је тужени ББ дужан да призна и дозволи тужилци издвајање припадајућег дела деобом. Исправљеним ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног удела на кући и земљишту, до траженог од 1/3; а ставом трећим изреке тужени су обавезани да тужилци солидарно на име трошкова поступка исплате 334.087,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени ББ засновали су заједницу живота и брак у новембру 1991. године, а њихова брачна заједница трајала је до ...2016. године. Тужени ВВ је отац туженог ББ и тужилин бивши свекар. Приликом заснивања заједнице живота, тужила и тужени ББ нису имали посебну имовину, а спорну кућу је од личних средстава сазидао и укровио тужени ВВ у периоду од 2002.-2009. године, коју је затим поконио туженом ББ, па је иста у катастру уписана као његово власништво. Тужила и тужени ББ су у току трајања брачне заједнице финансирали радове на кући заједничким радом и средствима оствареним по основу зарада, кредита, а тужила и додатним приходом од производње и продаје зимнице и слаткиша, својом посебном имовином (продајом поклоњеног плаца и новчаним износима од 7.500 и 6.500 евра које је добила као поклон од брата и продајом личног накита у вредности од 2.500 евра); као и радом и средствима туженог ВВ по основу пензије и рада у столарској радионици. Ствари покућства стечене су средствима добијеним по основу кредита подигнутог од стране тужиле и туженог ББ. Вештачењем је утврђена грађевинска вредност куће према степену изграђености у време израде налаза, гараже и парцеле на којој се кућа налази од укупно 123.444 евра, са посебним приказом вредности приземља, спрата и поткровља. Утврђено је да је грађевинска вредност радова до укровљења предметног објекта у односу на грађевинску вредност целог објекта 43%; док је вештачењем од стране вештака економске струке утврђена остварена зарада странака у периоду градње: тужиле од 1.185.653,52 динара, туженог ББ 1.956.780,00 динара и туженог ВВ од 1.248.936,58 динара. Имајући у виду додатне приходе тужиле остварене производњом и продајом зимнице и слаткиша, посебном имовином, новцем добијеним од продаје поклоњеног плаца и личног накита, као и поклона у виду новца, старањем о домаћинству, утврђено је учешће тужиле у стицању спорне непокретности од укупно 34.245 евра, што у односу на грађевинску вредност објекта и тржишну вредност земљишта на коме се објекат налази износи 29.04%, а учешће туженог ББ, имајући у виду да му је тужени ВВ поконио свој део од 43% износи 83.680 евра, што у односу на вредност спорне непокретности имовине износи око 70,96% и представља ББ учешће по основу посебне имовине и стицања у заједници.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применом чланова 171. и 180. у вези члана 168. Породичног закона, утврдили удео тужиле од 29,04% на непокретности – кући и 1/2 удела на покретним стварима.

Како је током трајања заједнице живота у браку тужиле и туженог ББ дошло до знатног увећања вредности посебне имовине туженог, тужила има право на удео у тој имовини, сразмерно свом доприносу, који је сходно члану 180. став 3. Породичног закона, правилно утврђен вештачењем на основу остварених прихода парничних странака, вођења послова у домаћинству, старања о деци и других околности од значаја за увећање вредности заједничке имовине. Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Тужени у ревизији указују на постојање битне повреде из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, што према члану 407. ЗПП, није дозвољен ревизијски разлог.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи, да тужбом нису обухваћена сва лица која су учествовала у стицању спорне непокретности-мајка туженог ББ, које је другостепени суд правилно оценио, па је Врховни касациони суд на основу члана 414. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа -судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић